

Практику пройшли на «Відмінно»

Одним із найважливіших кроків у житті кожного є вибір професії. Адже займатися тим, що тебе цікавить, приносить радість - одна з найважливіших умов відчуття своєї повноцінності. Вибір навчального закладу, а згодом професії, значною мірою впливає на все наступне життя молодого людини. Тут не можна покладатися на випадковість, кваліфікація, необхідне найсерйозніше ставлення до цієї проблеми, адже людина повинна робити те, до чого має хист і здібності.

В цьому переконуємося ми, педагоги, працюючи з дітьми, які обрали професії за покликанням.

У підготовці майбутніх фахівців велику роль відіграє виробничі практика. Її основна мета - закріплення теоретичних знань і наступне вдосконалення професійних умінь та навичок з урахуванням сучасних виробничих умов.

Кращі учні Андрушівського професійного ліцею Масалітіна Ксенія, Сешко Лілія, Нагребельна Наталія, Кравчук Світлана, Розпушня Тетяна, Безверха Маргарита, Древнік Марина та Зінькевич Андрій, які навчаються за професією «Кухар, офіціант», з 14 липня по 3 серпня проходили виробничу практику в дитячому оздоровчому закладі «Орлятко» с. Ле-

вків Житомирського району.

Директор закладу А. І. Ільчишин від імені свого колективу подякував учням-практикантам та майстрам виробничого навчання Комісарець Н. Ф., Калінчук А. В., Почерняєву О. О., які працювали разом з дітьми та були їх наставниками.

Поеднавши приємне з корисним, учні заробили непогані кошти і для себе, і для ліцею, адже 50 відсотків їх заробітку надійшло на рахунок нашого навчального закладу.

Дирекція ліцею щиро дякує за сумлінну роботу майстрам виробничого навчання та учням і не за-

лишать без захоплення жодного вихованця.

Ілона КУБКОВА,
заступник директора

«Чайка» жила за законами самоврядування

Віпочинюк

Для дітей літо - пора довгоочікуваного відпочинку, незабутніх вражень, нових друзів. Тим більше, якщо вони оздоровлювались у ДОЗ «Чайка». Нещодавно тут завершилася третя зміна, яка була насичена різноманітними екскурсіями, конкурсами, іграми, змаганнями. Яскраво та неперевершено пройшли в нас дні самоврядування, які вперше були проведені за пропозицією директора В. І. Горкуна.

Певний час все керівництво роботою закладу взяла на себе найактивніші відпочиваючі, а директори організували свій загін і жили за розпорядком дітей. «Нове керівництво» влаштувало цікаві свята, конкурсні програми, ігри. Найяскравіше враження залишаться у дітей від вдало організованого туристичного походу, під час якого провели конкурс на кращого рибалку, була вечеря біля вогнища і смажене сало на спажках.

Щоб Ваша дитина набралася сил, зарядилась енергією та гарно провела час перед початком нового навчального року, подаруйте їй путівку в «Чайку».

Надія БУТИНКЕВИЧ,
культурний організатор КП ДОЗ «Чайка»

Інвестиції в інтелект Житомирської області

Житомирський регіональний центр з інвестицій та розвитку Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами України розпочав роботу з формування першого спеціалізованого видання «Інвестиції в інтелект Житомирської області». До участі у проекті запрошуємо вищі навчальні заклади, підприємства, дослідників.

«Інвестиції та інновації є взаємодоповнюючими складовими, бо дають можливість розвивати практичну науку, економіку, впроваджувати нові технології у виробництво. Наше спеціалізоване видання включатиме розділи, присвячені розвитку регіональної науково-технічної бази і практичної дослідницької діяльності. В ньому будуть представлені новаторські проекти, які можуть бути реалізовані за рахунок інвестиційних ресурсів. Такі ідеї будемо розвивати та пропонувати інвесторам.

Підготовка видання, сподіваємось, буде хорошим стимулом для сприяння інвестиційному та інноваційному розвитку Житомирської області. Незважаючи на те, що кількість науковців щороку збільшується, переважна кількість їх продовжує працювати у гуманітарних і природничих галузях, а технічна сфера залишається малорозвиненою. Так, науково-технічною діяльністю в об-

ласті займається 355 осіб, із них лише 172 - дослідники. Вік їх - 60-65 років.

ПРЕДСТАВИМО ІНВЕСТОРАМ КРАЩІ ПРОЕКТИ

Порівняно з 1995 роком в області суттєво скоротилась чисельність науковців - із 927 до 296 осіб. Натомість кількість докторів наук збільшилась в чотири рази, а кількість кандидатів наук в економіці зросла з 410 осіб до 1069.

Рівень інноваційності приватного сектора економіки є низьким - частка інноваційно-активних підприємств становить близько 12%. Це підтверджує той факт, що понад 70% дослідницьких робіт в області виконуються організаціями державного сектора, тобто вищими навчальними закладами. Наукові роботи стосуються розвитку гуманітарних сфер, які не впливають на розвиток економіки.

Головним завданням при підготовці видання «Інвестиції в інтелект

Житомирської області» вбачаю залучення молодих фахівців, які, звичай, більш за все займаються розробленням практичних дослідних проектів самотужки і потребують фінансової підтримки» - повідомив керівник Житомирського РЦІР Мирослав Кілар.

При відборі проектних пропозицій, які включатимуться до видання, основна увага буде приділятися тим, які пов'язані із запровадженням новітніх рішень у всіх галузях виробництва.

Підготовка видання буде базуватися також на пропозиціях найкращих молодих новаторів, які братимуть участь у однойменному обласному конкурсі, який проводиться за сприяння Житомирського регіонального центру з інвестицій та розвитку.

Зацікавлених розробників, новаторів, дослідників-практиків просимо надсилати або особисто приносити до 1 листопада 2014 року свої ідеї і матеріали у довільній формі за адресою: **м. Житомир, майдан ім. С. П. Корольова, 2, офіс 204, Житомирський регіональний центр з інвестицій та розвитку.** У матеріалах обов'язково зазначити контактні дані для зворотнього зв'язку.

З усіх питань звертатися за телефоном до координатора проекту: (0412) 220586, (098) 7078005
Наш сайт: www.zhytomyr-invest.org.ua.

Віталій СІВКО,
заступник директора
Житомирського РЦІР

Вê ôêðà;í ö³ ðîñ³ÿí ðîñ³ñîðîðî ìèèè

Наша історія

(Закінчення. Початок в № 33)

Чекаючи на підхід Виговського, російський воевода виставив йому назустріч п'ятнадцятитисячний загін на чолі з воеводами Григорієм Ромодановським, Семеном Пожарським і Семеном Львовим. За кілька кілометрів від обложеної фортеці цей загін натрапив на козацькі передові загоны, які після нетривалої сутички відступили. Росіяни сприйняли це як слабкість і неготовність до зустрічі з противником. Насправді ж це була вміло підготовлена пастка.

Вранці 28 червня 1659 року росіяни форсували невелику багнюку річку Куколку й вдарили атакували козацькі позиції. Попереду загону Ромодановського рухалися елітні кавалерійські підрозділи царської гвардії, які поводитися зверхньо, немовби виїхали не на битву, а на полювання.

Тим часом на Ромодановського чекав неприємний сюрприз: козацько-татарське військо розділилося на дві частини, які обійшли російський загін, втягнувши у битву, і взяли його в кільце. Бій за переправу, який московські воеводи сприйняли як сутичку з головними силами ворога, був лише приманкою.

Переслідуючи козацькі полки, що розпочали удаваний відступ, росіяни потрапили в оточення. Панічний відступ з нього швидко перетворився на безладну втечу, вціліти в якій вдалося небагатьом: із п'яти воевод армії Трубецького в полон потрапили двоє, а загальні втрати росіян у битві становили кілька тисяч осіб. Важка московська кіннота застряла в багнистих місцях річки, справжніх конотопів, як писав невідомий автор Віршованої хроніки 1681 року. Саме в цей час українське військо розвернулося на 180 градусів і перейшло в контратаку. Вдарили козаки, примчала із засідок орда, переправившись на правому і лівому флангах. Узятя в кільце російська армія опинилася в безнадійному становищі й танула на очах від вогню й шабел, тонула у воді... Повторився сценарій Зборівської битви 1649 року із ще тяжчими наслідками для противника.

Впродовж 29 червня були знищені майже всі 30000 війська Пожарського, а самого його захопили у полон разом з князями Львовим, Ляпуновим, Бутурлініним, Скуратовим, Куракіним та іншими. Сам Трубецький, почувши про розгром Пожарського, відпливав Ромодановського з облоги Конотопа та пізно ввечері почав відступ з України.

Побачивши розвиток подій, Григорій Гуляницький виїшов з Конотопа і вдарив по армії Трубецького, що відступала, захопивши багато артилерії. Сам Трубецький ледве не загинув, був двічі поранений і втратив, окрім частини артилерії, ще бойові знамена, скарбницю й весь обоз. Покінчивши із залишками військ Пожарського, козаки й татари переслідували ворога у його відступі ще протягом трьох днів аж до московського кордону.

«Цвіт московської кінноти, що відбув щасливі походи 1654 і 1655 років, загинув за один день, і вже ніколи після того цар московський не був у змозі вивести в поле таке блискуче військо. У жалобній одежі виїшов цар Олексій Михайлович до народу, й жах охопив Москву». Так описує цю подію історик Володимир Соловйов.

Для молодого козацької держави битва під Конотопом стала першим масштабним переможним зіткненням із грізною армією колишнього союзника і протектора - Московської держави. Конотопська битва значно зменшила російську експансію на українські землі, але остаточно її не зупинила. Причиною стали насамперед внутрішні чвари в українському таборі.

Почувши звістку про конотопську поразку воеводи Трубецького, москвичі враз пригадали похід на Москву іншого українського гетьмана - Петра Сагайдачного. Як писав із цього приводу Соловйов, «царська Москва затремтіла за власну безпеку; з наказу царя люди всіх станів поспішали на земляні роботи для укріплення Москви. Сам цар з боярами раз у раз приходив поглянути на ці роботи. Жителі околиць зі своїми родинами й майном наповнили Москву, пішов поголос, що цар виїздить за Волгу, в Ярославль...»

Однак грандіозна перемога не привела до виграшу війни, й основною причиною цього став розкол українського суспільства. Закріпити перемогу над російським військом та відновити Гетьманщину не вдалося через розбрат та громадянську війну, яка з новою силою розгорілася в Україні. Конотопська битва залишається змарнованим шансом і прикладом виграної битви, але програної війни.

Марія КОСТЕЦЬКА,
газета «Історія+»

Запитуєте - відповідаємо

ПРО ВИКОРИСТАННЯ ВІДПУСТОК

Чи можна використати в поточному році щорічні відпустки за три попередніх роки?

Олександр М. м. Андрушівка

ВІДПОВІДЬ. За ч. 3 ст. 2 Закону України «Про відпустки» право на відпустки забезпечується гарантованим наданням відпустки визначеної тривалості із збереженням на її період місця роботи (посади), заробітної плати (допомоги) та заборонною заміни відпустки грошовою компенсацією, крім випадків, передбачених ст. 24 Закону.

Законем (ч. 5 ст. 11) заборонено не надавати щорічні відпустки повної тривалості впродовж двох років поспіль.

Враховуючи викладене, щорічна відпустка має надаватися вчасно, згідно із затвердженим графіком відпусток. Якщо працівник не скористався своїм правом на щорічну відпустку в минулому році або за кілька попередніх років, він має право використати її, а в разі звільнення, незалежно від підстав, йому має бути виплачено компенсацію за всі невикористані дні відпусток (ст. 24 Закону). Чинним законодавством не передбачено терміну давності, після якого втрачається право на щорічну відпустку.

Ненадання щорічних відпусток у терміни, визначені Законом та КЗпП, є грубим порушенням законодавства про працю, за що роботодавець може бути притягнений до відповідальності.

Щодо кількості невикористаних відпусток, які можуть бути надані працівникові впродовж робочого року, то це питання має вирішуватися за погодженням сторін трудового договору, тобто між працівником і роботодавцем.

Якщо працівник вважає, що порушуються його законні права та інтереси, гарантовані законодавством про працю, він може звернутися за їх захистом до комісії по трудових спорах на підприємстві, до районного суду або до територіальної державної інспекції праці.

ЗАКОНОМ «ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ТА ДЕЯКИХ ІНШИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТИВ УКРАЇНИ» ТИМЧАСОВО, ДО 1 СІЧНЯ 2015 РОКУ, ЗАПРОВАДЖЕНО НОВИЙ ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНИЙ ЗБІР - ВІЙСЬКОВИЙ, ЯКИЙ СПРАВЛЯТИМЕТЬСЯ ЗА СТАВКОЮ 1,5% З ДОХОДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ.